

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1963-1964

10 MAART 1964.

WETSVOORSTEL

betreffende de maatschappijen
voor onderlinge borgstelling.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het zal U dadelijk opvallen dat vrij belangrijke punten van dit wetsvoorstel samenvallen met bepaalde artikelen van de besluitwet van 23 december 1946 betreffende het krediet voor ambachtsmaterieel, het beroepskrediet en het krediet aan de middenstand, en houdende verandering van de Hoofdkas voor het Klein Beroepskrediet in een Nationale Kas voor Beroepskrediet.

Onze aandacht gaat hierbij o. m. naar artikelen 2, 2° en 3°; 3, 1°, 2° en 3°; 7, 1°, 2° en 3°; 8, §§ 2 en 3.

Het zou verkeerd uitvallen indien men zich enkel moest bekommeren om de verlaging van de rentevoet van het krediet aan de middenstand, zonder te zorgen voor een versoepeling van de waarborgen. Het zijn immers de ondernemingen die het moeilijkst de financiële lasten van het krediet kunnen dragen, die doorgaans ook de minste waarborgen kunnen bieden. De kosten van het krediet houden ten andere nauw verband met het vraagstuk van de waarborgen, vermits het stellen van een werkelijke waarborg in ieder geval betrekkelijk hoge kosten met zich brengt.

De bemoeiingen met het oog op veralgemening van het krediet aan de middenstand zouden dus moeten gericht zijn op de ontwikkeling van een stelsel waarbij krediet, bij gebrek aan voldoende werkelijke waarborgen, op grond van notoriteit wordt verleend.

Wij moeten een onderscheid maken tussen twee soorten persoonlijk krediet: het ene steunt alleen op de bekendheid van de ontleners, het andere is bovendien gewaarborgd door de borgtekening van een maatschappij voor onderlinge borgstelling.

Het « aanvullend notoriteitskrediet » steunt op de borgtekening van een maatschappij voor onderlinge borgstelling.

In België bestaan reeds maatschappijen voor onderlinge borgstelling: doel van dit wetsvoorstel is het tot algemene regel te maken dat de middenstand een beroep doet op de

Chambre des Représentants

SESSION 1963-1964

10 MARS 1964.

PROPOSITION DE LOI

sur les sociétés de caution mutuelle.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Il ne saurait pas ne pas y avoir de recoupements assez importants entre la présente proposition de loi et tels articles de l'arrêté-loi du 23 décembre 1946 relatif au crédit à l'outillage artisanal, au crédit professionnel et aux classes moyennes, et portant transformation de la Caisse centrale du petit crédit professionnel en une Caisse nationale de crédit professionnel.

Nous pensons, notamment, aux articles 2, 2° et 3°; 3, 1°, 2° et 3°; 7, 1°, 2°, 3° et 8 §§ 2 et 3.

Il serait illusoire de se préoccuper uniquement de l'abaissement du taux d'intérêt du crédit aux classes moyennes, sans veiller à l'assouplissement des garanties. En effet, les entreprises qui supportent le plus difficilement les charges financières du crédit sont, en général, celles qui ont également le moins d'éléments à offrir en gage. D'ailleurs, le coût du crédit est étroitement lié à la question des garanties, puisque toute constitution de garantie réelle entraîne des frais relativement considérables.

Les efforts réalisés dans le domaine de la généralisation du crédit aux classes moyennes devraient donc s'assigner comme objectif le développement d'un mécanisme dans lequel le crédit serait distribué sur notoriété, à défaut de pouvoir l'être sur garanties réelles.

Nous devons faire la distinction entre deux types de crédit personnel: celui qui est fondé sur la pure notoriété de l'emprunteur et celui qui est garanti complémentarément par l'aval d'une société de caution mutuelle.

Le « crédit de notoriété complémentaire » est celui qui repose sur l'aval d'une société de caution mutuelle.

Des sociétés de caution mutuelle existent déjà en Belgique: la présente proposition de loi tend à généraliser le recours des classes moyennes à leur aval — et à leur aval

borgtekening — en een efficiënter borgtekening — van die maatschappijen, waarbij tevens, noodzakelijkerwijs, een verhoogde waarborg van overheidswege vereist is (1).

1. De nog steeds in coöperatieve vorm bestaande maatschappijen voor onderlinge borgstelling, door exploitanten van kleine en middelgrote landbouw-, ambachts- en nijverheidsondernemingen gezamenlijk opgericht, dienen verder uitsluitend tot taak te hebben :

— bij het indienen van aanvragen, te bemiddelen tussen hun deelhebbende leden, die beroepskrediet opnemen, en diegenen die dat krediet verstrekken;

— de door hun deelhebbende leden ondertekende promessen of handelspapieren te avaleren naar rata van hetgeen door hen voor beroepsdoeleinden wordt ontleend.

2. Thans echter mogen de door de Nationale Kas voor Beroepskrediet erkende maatschappijen voor onderlinge borgstelling slechts aval geven ten gunste van genoemde Kas en van de door haar erkende kredietverenigingen. Met dit wetsvoorstel wordt beoogd dat de door de Nationale Kas voor Beroepskrediet erkende maatschappijen voor onderlinge borgstelling voortaan :

— bij het indienen van aanvragen bemiddelend optreden tussen hun deelhebbende leden, die het beroepskrediet opnemen, en diegenen — wie zij ook zijn — die dat krediet verstrekken;

— de door hun deelhebbende leden ondertekende promessen of handelspapieren met waarborg van de overheid avaleren naar rata van hetgeen door hen voor beroepsdoeleinden wordt ontleend, welke ook de uitleners zijn.

3. Met waarborg van de overheid disconteert de Nationale Kas voor Beroepskrediet alle promessen of handelspapier, geavaleerd door de maatschappijen voor onderlinge borgstelling die door haar zijn erkend, welke ook de uitleners zijn. De Staat waarborgt de Nationale Kas voor Beroepskrediet, tot een bedrag van 100 miljoen frank, de goede afloop van deze discontoverrichtingen.

4. De Nationale Kas voor Beroepskrediet machtigt de maatschappijen voor onderlinge borgstelling tot het geven van aval voor een bedrag dat, in totaal, ten hoogste het dubbel van hun minimum maatschappelijk kapitaal bereikt.

plus efficace —, avec, nécessairement, une garantie accrue des pouvoirs publics (1).

1. Les sociétés à forme coopérative et de caution mutuelle, constituées entre eux par des exploitants de petites et moyennes entreprises agricoles, artisanales, commerciales, doivent continuer à avoir pour objet exclusif :

— de s'interposer entre leurs membres participants, emprunteurs de crédits professionnels, et les donneurs de ces crédits, lors de l'introduction des demandes;

— d'avaliser les effets de commerce et billets souscrits par leurs membres participants à raison de leurs emprunts à des fins professionnelles.

2. Mais, actuellement, les sociétés de caution mutuelle agréées par la Caisse nationale de crédit professionnel ne peuvent donner leur aval qu'au profit de celle-ci et des associations de crédit qu'elle a agréées. La présente proposition de loi tend à ce que dorénavant, les sociétés de caution mutuelle agréées par la Caisse nationale de crédit professionnel :

— s'interposent entre leurs membres participants, emprunteurs de crédits professionnels, et les donneurs de ces crédits, quels que soient ces prêteurs, lors de l'introduction des demandes;

— avalisent, avec la garantie des pouvoirs publics, les effets de commerce et billets souscrits par leurs membres participants à raison de leurs emprunts à des fins professionnelles, quels que soient les prêteurs.

3. Avec la garantie des pouvoirs publics, la Caisse nationale de crédit professionnel escompte tous effets de commerce et billets avalisés par les sociétés de caution mutuelle qu'elle a agréées, quels que soient les prêteurs. L'Etat garantit à la Caisse nationale de crédit professionnel, et ce à concurrence de 100 millions de francs, la bonne fin de ces opérations d'escompte.

4. La Caisse nationale de crédit professionnel agréée les sociétés de caution mutuelle à donner des avals atteignant, au total, le double de leur fonds social minimum.

W. DE CLERCQ.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

Deze wet heeft betrekking op de maatschappijen, door de exploitanten van kleine en middelgrote landbouw-, ambachts-, handels- en industriële ondernemingen gezamenlijk opgericht met het oog op onderlinge borgstelling bij hun leningen voor beroepsdoeleinden.

(1) De wet van 24 mei 1959 tot verruiming van de mogelijkheden inzake beroeps- en ambachtsskredietverlening aan de middenstand werd daarbij niet uit het oog verloren.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

La présente loi a trait aux sociétés constituées entre eux par des exploitants de petites et moyennes entreprises agricoles, artisanales, commerciales, industrielles dans le but de se cautionner mutuellement à l'occasion de leurs emprunts à des fins professionnelles.

(1) La loi du 24 mai 1959 portant élargissement des facilités d'accès au crédit professionnel et artisanal en faveur des classes moyennes n'a pas, pour autant, été perdue de vue.

Art. 2.

De maatschappijen voor onderlinge borgstelling nemen de vorm aan van een samenwerkende vennootschap.

Art. 3.

De maatschappijen voor onderlinge borgstelling hebben een veranderlijk maatschappelijk vermogen, gevormd door aandelen op naam, waarop ingetekend is door deelhebbende leden — die alleen de borgstelling kunnen genieten — en, eventueel, door niet deelhebbende leden, die alleen maar betaald worden voor hun inbreng.

Art. 4.

De door de maatschappijen voor onderlinge borgstelling verstrekte waarborg bestaat uit hun maatschappelijk kapitaal en hun reserves, zoals deze door de bij de avalverrichtingen geïnde commissielonen zijn gevormd, na aftrek van de kosten en de verschuldigde dividenden en interesten; deze verschuldigde interesten en dividenden mogen niet meer bedragen dan 4 % van het volgestort kapitaal.

Art. 5.

De maatschappijen voor onderlinge borgstelling mogen pas optreden na erkenning door de Nationale Kas voor Beroepskrediet.

De Nationale Kas voor Beroepskrediet machtigt de maatschappijen voor onderlinge borgstelling tot het geven van aval voor een bedrag dat, in totaal, het dubbel van hun minimum maatschappelijk kapitaal bereikt.

Art. 6.

De maatschappijen voor onderlinge borgstelling moeten bereid zijn hun beheer en boekhouding permanent te laten controleren door deskundigen die door de raad van beheer van de Nationale Kas voor Beroepskrediet zijn erkend.

Art. 7.

De maatschappijen voor onderlinge borgstelling hebben uitsluitend tot taak :

a) bij de indiening van aanvragen te bemiddelen tussen hun deelhebbende leden, die beroepskrediet opnemen, en diegenen — wie zij ook zijn — die dat krediet verstrekken.

b) de door hun deelhebbende leden ondertekende promessen of handelspapieren te avaleren naar rata van hetgeen door hen voor beroepsdoeleinden wordt ontleend, welke ook de uitleners zijn.

Art. 8.

De Nationale Kas voor Beroepskrediet disconteert alle promessen of handelspapieren, geavaleerd door de maatschappijen voor onderlinge borgstelling, die door haar zijn erkend, welke ook de uitleners zijn. De Staat waarborgt de Nationale Kas voor Beroepskrediet, tot een bedrag van 100 miljoen frank, de goede afloop van deze dienstverrichtingen.

Art. 2.

Les sociétés de caution mutuelle revêtent la forme de sociétés coopératives.

Art. 3.

Les sociétés de caution mutuelle ont un fonds social variable qui est formé de parts nominatives souscrites par des membres participants — qui peuvent seuls bénéficier de leur caution — et, éventuellement, par des membres non participants qui ne perçoivent que la rémunération de leurs apports.

Art. 4.

La garantie offerte par les sociétés de caution mutuelle est constituée par leur fonds social et leur fonds de réserve qui est alimenté par les sommes provenant des commissions perçues à l'occasion des opérations d'aval, après déduction des frais et des dividendes et intérêts dus; ces dividendes et intérêts dus ne pourront dépasser 4 % du capital libéré.

Art. 5.

Les sociétés de caution mutuelle ne peuvent fonctionner qu'après agrégation par la Caisse nationale de crédit professionnel.

La Caisse nationale de crédit professionnel agréée les sociétés de caution mutuelle à donner des avals atteignant, au total, le double de leur fonds social minimum.

Art. 6.

Les sociétés de caution mutuelle doivent accepter de soumettre leur gestion et leur comptabilité au contrôle permanent d'experts agréés par le conseil d'administration de la Caisse nationale de crédit professionnel.

Art. 7.

Les sociétés de caution mutuelle ont pour objet exclusif :

a) de s'interposer entre leurs membres participants, emprunteurs de crédits professionnels, et les donneurs de ces crédits, quels que soient ces prêteurs, lors de l'introduction des demandes;

b) d'avaliser les effets de commerce et billets souscrits par leurs membres participants à raison de leurs emprunts à des fins professionnelles, quels que soient les prêteurs.

Art. 8.

La Caisse nationale de crédit professionnel escompte tous effets de commerce et billets avalisés par les sociétés de caution mutuelle qu'elle a agréées, quels que soient les prêteurs. L'Etat garantit à la Caisse nationale de crédit professionnel, et ce à concurrence de 100 millions de francs, la bonne fin de ces opérations d'escompte.

Art. 9.

Artikel 7 doet evenwel geen afbreuk aan de bepalingen van de besluitwet van 23 december 1946 betreffende het krediet voor ambachtsmaterieel, het beroepskrediet en het krediet aan de middenstand, en houdende verandering van de Hoofdkas voor het Klein Beroepskrediet in een Nationale Kas voor Beroepskrediet, voor zover die bepalingen betrekking hebben op de plaatselijke handelsvennootschappen en de verbonden van plaatselijke maatschappijen van krediet voor ambachtswerktuiging. Artikel 8, § 2, tweede lid, van dezelfde besluitwet wordt opgeheven.

15 januari 1964.

Art. 9.

L'article 7 ne porte pas préjudice aux dispositions de l'arrêté-loi du 23 décembre 1946 relatif au crédit à l'outillage artisanal, un crédit professionnel et aux classes moyennes, et portant transformation de la Caisse centrale du petit crédit professionnel en une Caisse nationale de crédit professionnel, qui concernent les sociétés commerciales locales et les fédérations de sociétés locales de crédit à l'outillage artisanal. L'article 8, § 2, alinéa 2 du même arrêté-loi est abrogé.

15 janvier 1964.

W. DE CLERCQ.

A. DE WINTER,

F. VAN DOORNE.
